

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-396/11

ultra air GmbH
κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα ultrafilter international — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κατάχρηση δικαιώματος»

Περίληψη — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013

1. Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις — Έννομο συμφέρον

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 56 § 1, στοιχείο α')

2. Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Χωριστή εξέταση των διαφόρων λόγων απαραδέκτου — Ερμηνεία των λόγων απαραδέκτου με γνώμονα το γενικό συμφέρον επί του οποίου θεμελιώνεται έκαστος εξ αυτών

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 1, στοιχεία β' και γ')

3. Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Παραδεκτό — Κατάχρηση δικαιώματος — Δεν ασκεί επιρροή

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρα 52 § 1, στοιχείο α', και 56 § 1, στοιχείο α')

4. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προσφυγή ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης — Δυνατότητα του Γενικού Δικαστηρίου να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση — Όρια

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 65 § 3)

1. Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας βάσει του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, δεν εντάσσεται στο πλαίσιο δικαστικής, αλλά διοικητικής διαδικασίας.

Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόμενη σε απόλυτο λόγο ακυρότητας δύναται να υποβάλει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κάθε οργάνωση η οποία έχει συσταθεί για την εκπροσώπηση των συμφερόντων κατασκευαστών, παραγωγών, παρεχόντων υπηρεσίες, εμπόρων ή καταναλωτών και η οποία έχει ικανότητα διαδίκου. Αντιθέτως, βάσει του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του ίδιου κανονισμού, περί αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας οι οποίες στηρίζονται σε σχετικό λόγο ακυρότητας, δικαίωμα υποβολής τέτοιας αιτήσεως παρέχεται μόνο σε συγκεκριμένα πρόσωπα τα οποία έχουν

έννομο συμφέρον. Κατά συνέπεια, από την εν γένει οικονομία του άρθρου αυτού συνάγεται ότι ο νομοθέτης είχε την πρόθεση να περιορίσει τον κύκλο των προσώπων που δύνανται να υποβάλουν αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στη δεύτερη περίπτωση, όχι όμως και στην πρώτη.

Ενώ οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως προστατεύουν τα συμφέροντα των κατόχων ορισμένων προγενεστέρων δικαιωμάτων, οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου αιτήσεως καταχωρίσεως σκοπούν στην προστασία του γενικού συμφέροντος επί του οποίου θεμελιώνονται, στοιχείο που εξηγεί τους λόγους για τους οποίους βάσει του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 δεν απαιτείται από τον αιτούντα να αποδείξει την ύπαρξη έννομου συμφέροντος.

(βλ. σκέψεις 16-18)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 19)

3. Η διοικητική διαδικασία την οποία προβλέπει το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, σκοπεί, μεταξύ άλλων, να καταστήσει δυνατό στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) να επανεξετάζει το κύρος καταχωρίσεως σήματος και να λαμβάνει θέση την οποία θα έπρεπε, ενδεχομένως, να έχει λάβει αυτεπαγγέλτως βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

Στο πλαίσιο αυτό, το ΓΕΕΑ οφείλει να εκτιμήσει αν το υπό εξέταση σήμα είναι περιγραφικό και/ή στερείται διακριτικού χαρακτήρα, χωρίς τα κίνητρα ή η προγενέστερη συμπεριφορά του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας να επηρεάζουν το εύρος της αποστολής που έχει ανατεθεί στο ΓΕΕΑ όσον αφορά τα γενικά συμφέροντα που διέπουν το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, εφαρμόζοντας τις οικείες διατάξεις στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, το ΓΕΕΑ δεν αποφαινεται επί του ζητήματος αν το δικαίωμα του δικαιούχου του σήματος κατισχύει έναντι οποιουδήποτε δικαιώματος του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας, αλλά εξετάζει το κύρος του δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος από απόψεως των κανόνων που διέπουν τη δυνατότητα καταχωρίσεώς του, δεν τίθεται ζήτημα «καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος» εκ μέρους του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας.

Επομένως, το γεγονός ότι ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας δύνανται να υποβάλει την αίτηση με σκοπό να επιθέσει στη συνέχεια το επίμαχο σήμα στα προϊόντα του αντιστοιχεί ακριβώς στο γενικό συμφέρον της ελευθερίας διαθέσεως και της ελεύθερης χρήσεως που διασφαλίζεται βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009. Ως εκ τούτου, το γεγονός αυτό ουδόλως δύνανται να συνιστά κατάχρηση δικαιώματος. Υπέρ της εκτιμήσεως αυτής συνηγορεί και το άρθρο 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, κατά το οποίο ένα σήμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο και κατόπιν ανταγωγής ασκηθείσας στο πλαίσιο αγωγής λόγω παραποιήσεως σήματος, στοιχείο που προϋποθέτει ότι ο εναγόμενος όσον αφορά την αγωγή αυτή μπορεί να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας ακόμη και αν έχει χρησιμοποιήσει το επίμαχο σήμα και προτίθεται να εξακολουθήσει να το χρησιμοποιεί.

(βλ. σκέψεις 20-22)

4. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 29)